

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, III. Bind

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, III. Bind", i Paludan-Müller, Fr.: *Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, III. Bind*, udg. af CARL S. PETERSEN , 1909, s. 401. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-paludanm03-shoot-idm140319424312272.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, III. Bind

PALUDAN-MÜLLERS EFTERSKRIFT TIL UDGAVEN 1872 AF SEX DIGTE.

Af de sex i denne Bog indeholdte Digte [Kalanus. Abels Død. Kain. Benedict fra Nursia. Ahasverus. Pygmalion], have de fem første forhen været trykte under Titlerne: "Tre Digte" og "Nye Digte", og fremtræde nu som en tredje Udgave af disse to Digtsamlinger. Det sidste lille Digt, Pygmalion, der oprindelig stod i en Nytaarsgave, optages her for første Gang blandt Forfatterens egne Skrifter.

Da der ikke tidligere har været føjet Noter til de her meddelte Arbejder, ikke engang til *Kalanus*, skjøndt denne Digtning, som et ikke forhen behandlet Emne, vel mest havde trængt dertil, skal Forfatteren heller ikke i denne nye Udgave tilføie saadanne. Kun vil han - opfordret dertil - gjøre opmærksom paa Følgende: Digtet *Kain* maa, ligesom det forudgaaende, *Abels Død*, forstaaes symbolsk og ikke historisk. Slutningen tilsigter ikke at lægge en ny Skyld paa den tilstrækkeligt Betyngede, men drager kun den uundgaaelige Consequents af fortsat Vrede mod Gud. I *Benedict fra Nursia* er derimod Alt, lige indtil Ammens Navn, at tage historisk. Det Samme er Tilfældet med Navnet og Personen *Marie Seguiet i Ahasverus*. Hun døde virkelig med de anførte Ord paa Læben, og en Charakter som hendes, og som derhos virkelig har existeret, var Forfatteren fornøden, for paa rette Maade at afslutte Dommedagsprologen. I Reuchlins "Geschichte von Port-Royal" findes en kort Beretning om hende saavel som om flere andre, ligesaa mærkelige, Qvindecharacterer.

De Smaaforbedringer i Texten, som ere foretagne i denne nye Udgave, angaae kun det Formelle og ville neppe bemærkes af Læseren. Dog ønsker Forfatteren dem respecterede, hvis Bogen tiere oplægges, ligesom han her vil udtale det Ønske, at hvis hans Skrifter skulde blive udgivne og samlede efter hans Død, man da vil bevise ham den Agtelse, at holde sig til den sidste, af ham selv besørgede Udgave af hvert enkelt Værk. Man har jo seet aldeles modsatte Principer gjøre sig gjeldende ved Udgivelsen af afdøde Digteres Værker. Snart har man udelukkende holdt sig til den første Udgave, snart til den sidste, og snart af de forskjellige Varianter udpillet dem, man syntes bedst om. Sagen er, at medens Nogle betragte et Digt som et Naturproduct, og altsaa som uforbederligt, see Andre deri et Aandsproduct, der, som saadant, i det Uendelige lader sig forbedre, idetmindste med Hensyn til Formen. Nærværende Forfatter, som mest helder til den sidste Anskuelse, har i de forskjellige Udgaver af sine digteriske Arbejder bestræbt sig for at trække en bestemt Grændse mellem formeget og forlidet; thi aldeles at unnlade Rettelser og øiensynlige Textforbedringer, vilde efter hans Mening stride mod det Hensyn, der skyldes de gode Læseres Smag og Dømmekraft. Dog er det kun i hans *Ungdomsskrifter*, der oprindelig og for Størstedelen ere flygtigt nedskrevne, at han har tilladt sig Forandringer af Indholdet, og i nogle af de større Arbejder bortskaaret eller omarbejdet enkelte Partier. I Alt hvad senere er offentliggjort er Composition og Indhold forblevet urørt, og de gjorte Smaaforandringer have alle kun sigtet til at rense Formen, hvis væsenligste Egenskab jo er Klarhed.

Kjøbenhavn, i October, 1872. 402